

Oravecz Péter

Gömöri György

CÁPAKERINGŐ

Tengermély ez az éjszaka.
Ördögrája lopakodó árnya.
Nem számolunk perceket.
Ki tudja, mióta.

Lassított némafilm:
szökni kész levegőnk
épig lobogó fátyol,
körbetáncolják halrajok.

Ki igazgyöngyét megtalálja,
így mondták odafent,
abban felmerülhet majd
az alámerülés oka.

Szapura szívverésünk
mohó állkapcsok közt
keresi legrövidebb útját
a csónak félholdja felé.

LEVÉL BUDAPESTHEZ

Kedves-kedvetlen székes-
hidakkal ékes,
piperés-mosdatlan
-fővárosom! Mindig
szerettelek még akkor is,
amikor golyók és bombák
sebzették arcodat.
De nem voltam hozzád
hűségese: más városokkal
csaltalak. Kerekded Krakkóval,
csipkézett Oxforddal, sőt még
illatos Firenzével is. Viszont
mindig megtértem hozzád
vándorlásaimból. Mások örökre
elhagytak, de nekem megmaradsz
szülővárosomnak, amit
el nem vehet tőlem senki,
s ahol sohasem érzem magam idegennek.